

SENÁT

PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

13. funkční období

143

Návrh senátního návrhu zákona senátorky Adély Šípové,
kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních
exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně
dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

2021

Parlament České republiky

Senát

13. funkční období

2021

N á v r h

senátního návrhu zákona

senátorky Adély Šípové,

**kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních
exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně
dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů**

Parlament České republiky

Senát

13. funkční období

2021

Návrh

senátního návrhu zákona

senátorky Adély Šípové,

**kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční
činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších
předpisů**

ZÁKON

ze dne 2020,

kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 360/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 284/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 133/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 347/2007 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 183/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 89/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 170/2013 Sb., zákona č. 256/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 139/2015 Sb., zákona č. 164/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 258/2017 Sb., zákona č. 298/2017 Sb., zákona č. 94/2018 Sb., zákona č. 31/2019 Sb., zákona č. 588/2020 Sb., zákona č. 38/2021 Sb., zákona č. 218/2021 Sb. a zákona č. 286/2021 Sb., se mění takto:

1. V § 15 odst. 5 se slova „a oprávněného poučí, že může navrhnout změnu exekutora nebo požádat o změnu exekutora“ zrušují.
2. V § 28 větě první se slova „kterého v exekučním návrhu označí oprávněný“ nahrazují slovy „kterému byl soudem postoupen exekuční návrh“.
3. V § 29 odstavec 11 zní:

„(11) Jestliže bylo rozhodnuto, že exekutor je vyloučen, v exekuci pokračuje ten exekutor, kterého současně s rozhodnutím o vyloučení určí a pověří exekuční soud. Při určení a pověření se postupuje podle § 39a a § 43a přiměřeně, měl-li by však být určen tentýž exekutor, věc se přidělí dalšímu exekutorovi v pořadí. Nový exekutor se zapíše do rejstříku zahájených exekucí tak, že provede změnu údaje podle § 35b odst. 1 písm. b); nově zaregistrovaný exekutor rozhodne příkazem k úhradě nákladů exekuce o dosud vzniklých nákladech exekuce.“

4. V § 35 odst. 2 se slovo „exekutorovi“ nahrazuje slovy „exekučnímu soudu“ a na konci odstavce se doplňuje věta: „Je-li v exekučním titulu uvedeno více povinných, podává se návrh exekučnímu soudu toho povinného, proti kterému je navrhováno provedení exekuce a zároveň je v exekučním titulu uveden v pořadí nejdříve.“

5. V § 35 odst. 6 se slovo „exekutorovi“ nahrazuje slovy „exekučnímu soudu“.
6. V § 35a odst. 4 se slova „uvedeného v § 35b odst. 1 písm. n)“ nahrazují slovy „skončení exekučního řízení“.
7. V § 35b odst. 1 písm. a) se slova „exekutora, u kterého bylo zahájeno exekuční řízení“ nahrazují slovy „exekučního soudu a spisovou značku exekučního soudu“.
8. V § 35b odst. 1 písm. b) se slova „ , je-li odlišný od exekutora podle písmene a)“ zrušují.
9. V § 35b odst. 1 se písmeno d) zrušuje.

Dosavadní písmena e) až n) se označují jako písmena d) až m).

10. V § 35b odst. 1 písm. l) se text „l)“ nahrazuje textem „k)“.
11. V § 35b odst. 2 se slova „b), d), i) až n)“ nahrazují slovy „a) a h) až m)“.
12. V § 35b odst. 3 se text „l)“ nahrazuje textem „k)“ a text „m)“ se nahrazuje textem „l)“.
13. V § 37 odstavec 5 zní:

„(5) Další řízení zahájené oprávněným proti témuž povinnému, jehož vedením je pověřen stejný exekutor dříve, než zanikne pověření exekutora k vedení předchozí exekuce, se spojuje s předchozí exekucí ke společnému řízení, a to ode dne, kdy je exekutorovi doručeno pověření podle § 43a. V zájmu hospodárnosti řízení může exekutor věc podle věty první vyloučit k samostatnému řízení.“.

14. V § 38 odst. 1 se věty první a druhá nahrazují větami „Exekuční návrh se podává na formuláři prostřednictvím k tomu určeného informačního systému veřejné správy, který umožňuje prokázání totožnosti toho, kdo úkon činí, s využitím elektronické identifikace, autorizaci úkonu tím, kdo úkon činí, a zpětné prokázání projevu vůle toho, kdo úkon činí; návrh podaný prostřednictvím tohoto informačního systému se považuje za podepsaný. Správcem tohoto informačního systému je ministerstvo. Exekuční návrh je možné podat i prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, případně v listinné podobě. Návrh musí obsahovat označení exekučního soudu a musí z něj být patrné, kdo ho činí, které věci se týká a co sleduje, a musí být podepsán a datován.“.
15. V § 39 odst. 1 se slova „mu došel exekuční návrh nebo návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání“ nahrazují slovy „mu byl postoupen exekuční návrh nebo návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání podle § 39a odst. 1“.
16. V § 39 odst. 3 se slova „ve lhůtě podle § 43a odst. 1“ nahrazují slovy „do 15 dnů od jeho postoupení podle § 39a odst. 1“.
17. Za § 39 se vkládá nový § 39a, který zní:

„§ 39a

(1) Exekuční soud určí ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení exekučního návrhu exekutora, kterému exekuční návrh spolu se všemi přílohami, případně též s návrhem na zproštění od složení zálohy na náklady exekuce, je-li přiložen, postoupí. Pro určení exekutora je rozhodný stav v okamžiku doručení exekučního návrhu.

(2) Pokud je k okamžiku zahájení exekučního řízení proti povinnému již vedeno exekuční řízení, určí exekuční soud k provedení exekuce téhož exekutora, který již řízení proti povinnému vede. Vede-li proti povinnému exekuční řízení více exekutorů, určí kteréhokoliv z nich, při výběru přihlíží zejména k hospodárnosti a efektivitě řízení.

(3) Nepostupuje-li exekuční soud podle odstavce 2, určí k vedení exekuce exekutora ze seznamu exekutorů, jejichž sídlo exekutorského úřadu je v obvodu krajského soudu, ve kterém je sídlo exekučního soudu. Exekuční soud přiděluje exekutorům na tomto seznamu věci vždy postupně, podle abecedního pořadí příjmení exekutora.

(4) Je-li v exekučním titulu uvedeno více povinných, proti kterým je podáván exekuční návrh, určí exekuční soud exekutora podle povinného, který je na titulu uveden jako první v pořadí; v zájmu hospodárnosti a efektivitě řízení může soud některé věci vyloučit k samostatnému řízení a určit pro ně exekutora samostatně.“.“.

18. V § 43a odst. 1 se slovo „došel“ nahrazuje slovy „byl postoupen“ a slova „a), c) a e) až h)“ se nahrazují slovy „b) až g)“.

19. V § 43a odst. 2 se slova „a), c) a e) až h)“ nahrazují slovy „b) až g)“.

20. V § 44 odst. 3 písm. h) se za text „§ 44a odst. 1“ vkládá text „ , § 44b odst. 4“.

21. § 44b včetně nadpisu zní:

„§ 44b

Změna exekutora

(1) Exekuční soud může změnit exekutora, pokud

a) jeho vinou vznikají v řízení závažné průtahy, nebo mu v činnosti brání překážka, kterou nelze bez nepřiměřených nákladů či průtahů odstranit jinak, nebo

b) vyjde najevo, že byl exekutor určen v rozporu s tímto zákonem.

(2) Změnit exekutora z důvodu podle odstavce 1 písm. b) může soud pouze

a) na návrh povinného podaný do 15 dnů ode dne, kdy bylo povinnému doručeno vyzoomění o zahájení exekuce,

b) na návrh oprávněného podaný do 15 dnů ode dne, kdy bylo oprávněnému doručeno vyzoomění o zahájení exekuce,

c) do 15 dnů ode dne vydání pověření vedením exekuce v ostatních případech.

(3) Návrh na změnu exekutora může podat účastník řízení a exekutor. Návrh musí vedle obecných náležitostí obsahovat označení exekutora a uvedení okolností, ze kterých navrhovatel dovozuje důvody ke změně exekutora. Soud může změnit exekutora i bez návrhu.

(4) O právu podat návrh na změnu exekutora musí být účastník poučen. Nebyl-li účastník poučen o právu návrh podat, exekuční soud na návrh tohoto účastníka změni exekutora i po uplynutí lhůty podle odstavce 2. Byl-li účastník poučen dodatečně, exekuční soud na návrh tohoto změni exekutora z důvodu podle odstavce 1 písm. b) do 15 dnů od dne, kdy bylo doručeno dodatečné poučení.

(5) Účinky původního exekučního návrhu zůstávají při změně exekutora zachovány, platnost úkonů učiněných původním exekutorem není dotčena.

(6) Rozhodnutí o změně exekutora se doručí účastníkům exekučního řízení a původnímu i novému exekutorovi. Odvolání proti rozhodnutí o změně exekutora nemá odkladný účinek.

(7) V exekuci pokračuje ten exekutor, kterého určí a pověří soud. Při určení a pověření se podle § 39a a § 43a přiměřeně, měl-li by však být určen tentýž exekutor, věc se přidělí dalšímu exekutorovi v pořadí. Nový exekutor provede změnu údaje podle § 35b odst. 1 písm. b) a rozhodne příkazem k úhradě nákladů exekuce o dosud vzniklých nákladech exekuce. Odměna exekutora, který exekuci dosud vedl, se určí tak, jako by došlo k zastavení exekuce.“.

22. V § 46 odst. 3 se slova „mu byly doručeny exekuční návrhy“ nahrazují slovy „byl provedením exekuce pověřen“.

23. V § 73a odst. 1 a 6 se slovo „exekutorovi“ nahrazuje slovy „exekučnímu soudu“.

24. V § 73a odst. 2 se slovo „exekutor“ nahrazuje slovem „exekuční soud“.

25. V § 131 odst. 1 písm. g) se za slovo „souborů,“ vkládají slova „náležitosti a vzor formuláře pro podání exekučního návrhu“.

26. V § 131 odst. 2 se za slovo „poměrech“ vkládají slova „a formulář pro podání exekučního návrhu“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Není-li dále stanoveno jinak, dokončí se exekuční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podle zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Postup podle ustanovení § 39a odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije pouze, bylo-li již vedené exekuční řízení zahájeno po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Dojde-li po dni nabytí účinnosti tohoto zákona ke spojení exekučního řízení zahájeného po dni nabytí účinnosti tohoto zákona s exekučním řízením zahájeným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona ke společnému řízení, společné řízení se dokončí podle zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2022.

Důvodová zpráva

Obecná část

Návrh zákona zavádí do exekučního řádu krajskou místní příslušnost exekutorů (princip teritoriality) na principu přiřazování řízení dle abecedního pořadí.

Dále se zrušuje systém spojování exekučních řízení, v rámci kterého exekuční návrhy předávají samotní exekutoři. Se zavedením krajské místní příslušnosti bude nově směřovat exekuční návrh exekučnímu soudu, který exekutora určí.

Exekuční soud předává exekuční návrh exekutorovi k vyřízení opravy vad a dalším úkonům, aby nebyla se zavedením teritoriality zvýšena administrativní zátěž soudů.

1. Zhodnocení platného právního stavu

Základní zásady činnosti exekutora jsou uvedeny v § 2 zákona 120/2001 Sb. o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád, dále jen EŘ):

§ 2

(1) Exekutor vykonává exekuční činnost nezávisle. Při výkonu exekuční činnosti je vázán jen Ústavou České republiky, zákony, jinými právními předpisy a rozhodnutími soudu vydanými v řízení o výkonu rozhodnutí a exekučním řízení.

(2) Exekutor je povinen vykonávat svědomitě své povolání a při jeho výkonu a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost exekutorského povolání nebo ohrozit důvěru v nezávislý, nestranný a spravedlivý výkon exekuční činnosti.

Požadavky na činnost exekutora jsou tedy definovány podobně, jako požadavky na činnost soudce. Úkony exekutora se dle ust. § 28 věty druhé považují za úkony exekučního soudu. Toto ustanovení zakládá postavení soudního exekutora jako orgánu veřejné moci, což je podmíněno jeho nestranností. Reálná úprava exekučního řízení v České republice však podle názoru předkladatelů neumožňuje praktické uplatnění těchto zásad.

V § 28 EŘ je stanoveno, že *“Exekuci vede ten exekutor, kterého v exekučním návrhu označí oprávněný a který je zapsán v rejstříku zahájených exekucí.”* Vzniká tak stav, kdy exekutor má být nezávislý a nestranný, avšak fakticky je vybírán jednou stranou sporu, na které je – jak bude podrobně popsáno dále – ekonomický závislý.

Osoba vykonávající pravomoci orgánu veřejné moci (ať už jde o soudce, úředníka či třeba lesní stráž) musí vystupovat vždy nestranně. V řízeních vedených před orgány veřejné moci je krajně neobvyklé, aby si jeden z účastníků řízení samostatně, bez ohledu na vůli protistrany, vybíral konkrétní úřední osobu, která řízení povede a bude rozhodovat. Je například nemyslitelné, aby si žalobce u soudu jednostranně určil soudce. Z tohoto pohledu je postavení soudních exekutorů abnormální, a jak se postupně rozšiřuje okruh otázek, o kterých exekutor rozhoduje, také stále méně udržitelné. Tento nerovný vztah mezi oprávněným (věřitelem) a povinným (dlužníkem) byl již napaden skupinou senátorů u Ústavního soudu (konkrétně spisová značka Pl. ÚS 15/18).

Jedním z hlavních předpokladů nezávislosti je nezávislost ekonomická. Tento předpoklad byl ostatně vysloven už v důvodové zprávě k samotnému exekučnímu řádu: *“Nezávislost (i ekonomická na státu) je základním předpokladem exekutorovy nestrannosti při výkonu exekuční činnosti. Pověření státem k této činnosti dává exekutorovi veřejnou důvěru, autoritu a vážnost.”* Stejného názoru je i Ústavní soud, když v četných nálezech k platům soudců vyslovil, že jedním z pilířů nezávislosti soudců je materiální zajištění. Přiměřeně by toto mělo platit i pro soudní exekutory.

V případě exekučního řízení zde však existuje jasná závislost mezi jedním z účastníků řízení – oprávněným – a soudním exekutorem. Jedná se o závislost procesní a ekonomickou. Exekutor by v řízení neměl chránit pouze zájmy oprávněného, ale dohlížet na zákonnost celého řízení a chránit i zájmy povinného, pokud hrozí jejich porušení. V praxi jsou však exekutoři tlačeni k tomu, aby tak nečinili, protože oprávněný by si je příště k provedení exekuce nezvolil. V případě tzv. institucionálních věřitelů, kteří často spravují tisíce pohledávek, by změna exekutora mohla být i likvidační. Tento stav není žádoucí. Původní záměr byl zřejmý: Exekutor bude ekonomicky motivován, aby vymáhal pohledávky, jak nejlépe může, čímž poroste jeho zisk. V současné době však nezřídka dochází k případům, kdy exekutor je nucen jít nad rámec zákona či zvolit nepřiměřené prostředky, jinak by byla ohrožena jeho ekonomická existence.

Úzké faktické a smluvní vztahy mezi exekutory a věřiteli zakládají důvodné pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti jejich rozhodování.

Navrhovatelům je známo stanovisko pléna Ústavního soudu vydané dne 12. září 2006 pod sp. zn. Pl. ÚS-st 23/06, kde Ústavní soud odmítá srovnání postavení exekutora a soudce, protože *“zásadní rozhodnutí týkající se exekučního řízení (jsou) ponechána na nestranném, nezávislém a na výsledku exekuce hmotně nezáúčastněném soudu. Skutečnost, že zákon - exekuční řád - přenesl některá oprávnění soudu na soudního exekutora, tedy nezakládá rovné postavení soudce a exekutora.”* Toto stanovisko však odráží právní stav v roce 2006. Od té doby došlo k několika změnám právní úpravy, které postavení soudního exekutora zásadně posílily. Předkladatelé tak považují stanovisko za překonané.

K významnému rozšíření oprávnění exekutora došlo zákonem č. 286/2009 Sb. účinného dne 1. 11. 2009. Soudnímu exekutorovi bylo svěřeno oprávnění odstraňovat vady podání (§43 o.s.ř.), rozhodování o návrhu povinného na odklad exekuce (§ 54 EŘ), o návrhu na zastavení exekuce (§ 54 EŘ), o návrhu třetí osoby na vyškrtnutí věci ze soupisu (§ 68 EŘ), provádění rozvrhového jednání a vydávání rozhodnutí o rozvrhu výtěžku dražby nemovitých věcí atd. Exekutor také ustanovuje povinnému opatrovníka (§ 44 EŘ) nebo činí úkony soudu prvního stupně v odvolacím řízení apod.

Zákonem č. 396/2012 Sb., takzvanou „velkou novelou“ exekučního řádu došlo k dalšímu posílení postavení exekutora. Soudní exekutor nyní může ve stanovených případech rozhodnout o odmítnutí či zamítnutí exekučního návrhu. Tím exekutor může celé řízení ukončit. V rukou exekutora se tak soustředilo prakticky veškeré prvostupňové rozhodování v exekučním řízení, včetně rozhodnutí, kterým se řízení končí.

Konečně, zákonem č. 139/2015 Sb. přešla na exekutora pravomoc rozhodovat o návrhu manžela povinného na zastavení exekuce, je-li exekucí poškozen majetek ve společném jmění manželů ve větším než zákonném rozsahu (§ 55 odstavec 1 EŘ), což byla původně otázka řešená soudem v rámci excindační žaloby. Exekutor zde tedy již rozhoduje o otázce hmotněprávní, která byla dříve vyhrazena soudům.

Je tedy nesprávná představa, že exekutor je pouze “vykonavatelem” věci, která byla rozhodnuta soudem. Je to exekutor, kdo rozhoduje o způsobu provedení exekuce, není tedy pouze “pasivním” příjemcem a vykonavatelem vůle soudu. Rozhoduje o tom, jak bude rozhodnutí soudu vykonáno, přičemž dopady jednotlivých metod na povinné jsou diametrálně odlišné. Pozdějšími novelami EŘ bylo exekutorům svěřeno rozhodování o stále širším okruhu otázek. Z výše uvedeného je zřejmé, že postupem času se postavení exekutora přeměnilo z vykonavatele soudního rozhodnutí (byť i zde měl značný prostor pro úvahu, například volbu způsobu provedení exekuce), do pozice orgánu veřejné moci, kterému je svěřeno rozhodování o širokém okruhu otázek jak procesních, tak i hmotněprávních. Současný stav, kdy si exekutora vybírá jedna strana, tak již dále není udržitelný.

Vyjma těchto problémů právního charakteru však stávající úprava přináší i řadu problémů ryze praktického charakteru. Vzhledem k tomu, že věřitelem zvolený exekutor může být z kteréhokoliv místa České republiky, častým jevem je velká fyzická vzdálenost mezi exekutorem a povinným. Na straně povinného se stěžuje možnost nahlédnout do spisu, splatit dluh v hotovosti na pokladně či celkově osobně komunikovat s exekutorem. To výrazně komplikuje možnost efektivně řešit vzniklé dluhy. Exekutor ze vzdálené destinace navíc nemusí mít dokonalou znalost poměrů na straně povinného, či celkově znalost poměrů kraje, v němž povinný žije. Nevýhodou spojenou s velkou fyzickou vzdáleností jsou i zvýšené náklady na cestovné a na provedení mobiliárních exekucí, které na straně sociálně slabých povinných ohrožují jejich motivaci a dostatek prostředků ke splácení pohledávek.

Značné náklady a problémy jsou spojeny s mnohostí exekutorů u jednoho povinného. V případech, kdy má jeden povinný více exekutorů, je vystaven povinnosti platit náklady v mnoha paralelně běžících řízeních. Jejich výše pak často přesahuje původní pohledávku oprávněných. Tím se celkově snižuje možnost povinného uhradit původní vymáhanou pohledávku – klesá vymahatelnost práva. Nelze opomenout ani náklady dopadající na další dotčené instituce spojené s povinným (zaměstnavatel, banka apod.). Všechny tyto subjekty musí dnes komunikovat s mnoha exekutory, dochází k dublování nákladů a administrativních činností. Těmto institucím navíc hrozí pokuty, pokud opomenou vyřídit odpověď, což se může pod množstvím administrativního zatížení lehce stát.

System navíc oprávněné motivuje vymáhat i nevysožitelnou pohledávku, protože za zahájení a vedení exekuce není žádný poplatek. System exekucí je tak nadužíván. Doba vedení exekuce navíc není omezena a marná exekuce je zpravidla vedena, dokud oprávněný nedá souhlas k jejímu zastavení. To se však zpravidla neděje, kvůli hrozící ztrátě pořadí ve splátkovém kalendáři povinného a promlčení pohledávky. Exekuce tak běží donekonečna a jejich počet narůstá. Při této úpravě by si oprávněný mohl po určení exekutora snadno udělat představu, zdali je jeho pohledávka vymožitelná. Exekutor by evidoval všechny nově vzniklé pohledávky povinného.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Předložený návrh zákona zavádí krajskou místní příslušnost exekutorů (princip teritoriality) a slučování exekucí povinného u jednoho exekutora (princip “jeden dlužník – jeden exekutor”).

Podle stávající úpravy je exekuční řízení zahajováno návrhem podaným exekutorovi. Nově by věřitel podal svůj návrh exekučnímu soudu (což je až na výjimky okresní soud v místě trvalého pobytu povinného). Soud dle jasně stanoveného klíče (viz § 39a odst. 4 návrhu) určí exekutora se sídlem ve stejném kraji jako je exekuční soud, tedy v kraji trvalého bydliště povinného (v případech právnických osob sídlo povinného). Veškeré další exekuce proti

povinnému bude pak soud přidělovat stejnému již dříve určenému exekutorovi. Tím dojde ke sloučení exekucí u jednoho exekutora v kraji trvalého pobytu povinného.

Následkem této úpravy bude posílena nestrannost exekutora a jeho nezávislost na oprávněném, neboť mu bude pohledávky přiřazovat soud a on je tak nebude muset sám aktivně vyhledávat a "podbízet se" jedné straně sporu. Tímto způsobem se zvýší vymahatelnost práva i pro malé věřitele, neboť exekutoři v současné praxi často upřednostňují pohledávky velkých institucionálních věřitelů. Exekutor taky nebude motivován z konkurenčních důvodů odmítat zálohu za vedení exekuce. Tím, že všechny exekuce povede jeden exekutor, získá tak tento exekutor (a jeho prostřednictvím nepřímě i povinný) přehled o počtu exekucí vůči povinnému a reálné vymahatelnosti pohledávek. Lze tedy očekávat i snížení počtu tzv. marných (nevymožitelných) exekucí.

Znalostí místních podmínek na straně exekutora se tedy jednak zvýší vymahatelnost práva pro oprávněného, zároveň se zvýší i ochrana práv povinných, neboť dojde ke zvýšení dosažitelnosti exekutorů, ať již pro zaplacení vymáhané částky, řešení splátkových kalendářů či pro prostou možnost nahlédnutí do exekučního spisu.

Podle provedených rešerší má místní příslušnost soudních exekutorů v Evropě velmi silnou pozici a jde o tradiční princip, který je zaveden ve většině členských států EU.

Je na místě uvést, že navrhovaný princip teritoriality a slučování exekucí, kterým se tato novela zabývá, získal již dříve podporu samotné exekutorské komory (odsouhlaseno sněmem komory v květnu 2014).

Z přijatého usnesení sněmu exekutorů dne 27. května 2014 v Brně. "Exekutorská komora České republiky jako samosprávná stavovská organizace všech soudních exekutorů podporuje urychlené zavedení systému místní příslušnosti soudních exekutorů s rovnoměrným přidělováním exekucí soudním exekutorům místě příslušným podle místa bydliště (sídla) povinného a žádá o urychlené provedení legislativních změn, které k zavedení tohoto principu garantujícího faktickou nestrannost a nezávislost soudních exekutorů povedou a odstraní stav, kdy exekutoři jsou si navzájem konkurujícími podnikateli usilujícími o získání co nejvíce exekucí. Sněm exekutorů jako nejvyšší orgán exekutorské komory ukládá prezidiu komory a jeho členům aktivně prosazovat zavedení systému místní příslušnosti soudních exekutorů s rovnoměrným přidělováním exekucí soudním exekutorům místě příslušným podle místa bydliště (sídla) povinného."

K senátnímu návrhu zákona na zavedení místní příslušnosti dokonce vláda 1. července 2015 vyslovila souhlasné stanovisko. Přesto nebyl tento návrh nikdy projednán v Poslanecké sněmovně. Zavedení teritoriality je také součástí vládního Akčního plánu Strategie boje proti sociálnímu vyloučení na období 2016 až 2020, schváleného na podzim 2016.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Cílem návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je zefektivnění exekučního řízení zavedením tzv. čisté teritoriality exekucí. Přijetím návrhu bude platit rovnice 1 dlužník = 1 exekutor, čímž budou dosaženy procesní úspory, neboť nebude docházet k opakování základních procesních úkonů exekučního řízení.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Z nálezu Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1331/07 plyne, že „*exekučním řádem přenesl stát část výkonu své moci - specificky moci soudní, již je třeba rozumět soudní řízení počínaje*

řízením nalézacím až po řízení vykonávací, na soudní exekutory. Jimi sice jsou fyzické osoby, avšak tato skutečnost má význam toliko právně technický či organizačně institucionální. Z hlediska funkcionálního vykonávají tyto osoby státní moc. Jinými slovy - vykonává-li exekutor funkce, které by jinak byl povinen vykonat stát, je při výkonu svěřené státní moci povinen dbát a respektovat základní práva těch osob, ve vztahu k nimž přenesenou státní moc vykonává.“

Jelikož exekutoři mají působnost ve výkonu soudních a jiných rozhodnutí, tj. jejich činnost spadá pod moc soudní, je přípustná regulace této formy výkonu veřejné moci, jako je např. zavedení místní příslušnosti exekutorů.

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Návrh zákona není v rozporu s právem EU, neboť organizace výkonu justice spadá do kompetence členských států.

6. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh zákona není v rozporu s žádnou mezinárodní smlouvou.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, rozpočty krajů a obcí, a podnikatelské prostředí

Návrh zákona má předpokládané dopady na státní rozpočet, a to do rozpočtové kapitoly ministerstva spravedlnosti – těmi jsou zejm. změna informačních systémů v souvislosti se změnou právní úpravy zahajování exekučního řízení a vyhotovení vzorového elektronického formuláře k podání exekučního návrhu. V souvislosti se změnou místa zahájení exekučního řízení na exekuční soud lze také předpokládat menší nárůst agendy exekučních soudů, byť ten by neměl být dramatický, neboť většina úkonů spojených se zahájením řízení (např. vyřizování nedostatků podání) bude stále vykonávána soudními exekutory.

Dopady na rozpočty krajů a obcí se nepředpokládají.

Předpokládá se dopad na činnost soudních exekutorů. Jednak lze očekávat zvýšené náklady spojené s odpovídajícími změnami informačních systémů a zapisování do rejstříku zahájených exekucí. Dále lze předpokládat podstatnou proměnu struktury exekutorských úřadů, neboť spolu se zavedením místní příslušnosti a systému postupného přiřazování exekučních řízení dle abecedního pořadí dojde k odstranění dnešního v zásadě tržního soutěžení exekutorů o jednotlivá řízení. Lze předpokládat, že změna vynutí organizační změny zejm. na větších exekutorských úřadech, které za současného systému vedou velké počty exekučních řízení, neboť v důsledku zavedení místní teritoriality a abecedního seznamu přiřazování nápadu pravděpodobně poklesne počet exekučních řízení, která těmto exekutorským úřadům napadnou.

Zvláštní část

K čl. I (změna exekučního řádu)

K bodu 1

Ačkoliv zákon změnu exekutora umožňuje, nebude dále možná libovolně na žádost oprávněného, ale pouze na základě rozhodnutí soudu v taxativně vymezených případech. Tento případ mezi ně nespadá. Z toho důvodu není ani smysluplné poučovat oprávněného o možnosti změny exekutora. Ruší se tedy povinnost poučení o možnosti návrhu na změnu exekutora.

K bodu 2

Zavádí se model, podle kterého exekutora určuje soud; proto bude exekutorem ten, komu soud postoupí exekuční návrh a následně jej pověří vedením exekuce, nikoliv ten, koho označí oprávněný.

K bodu 3

Vzhledem k nové koncepci je třeba změnit i postup v situaci, kdy je exekutor vyloučen pro podjatost. Dosavadní postup je takový, že nového exekutora určí oprávněný. Nově tedy bude i zde exekutora určovat a pověřovat soud.

K bodu 4

Vzhledem k tomu, že exekuční návrh se nově podává nikoliv exekutorovi, ale exekučnímu soudu, nastanou i účinky podání návrhu okamžikem, kdy je návrh soudu doručen.

Je také upravena situace, kdy je v exekučním titulu uvedeno více povinných. Rozhodovat poté bude exekuční soud povinného uvedeného v exekučním titulu nejdříve, pokud je proti němu zároveň navrhováno provedení exekuce (pokud proti němu exekuce vedena nebude, nemá smysl, aby jeho bydliště nebo jiné běžící exekuce zakládaly příslušnost exekutora).

K bodu 5

Jelikož se exekuční návrh podává v prvním kroku exekučnímu soudu, je systémově vhodnější stanovit, že se řízení také v případě prohlášení vykonatelnosti či na uznání zahajuje dnem doručení exekučnímu soudu.

K bodu 6

Namísto aktuální úpravy odkazující na konkrétní písmeno v následujícím paragrafu se pro přehlednost (a také kvůli změnách v navazujících bodech) namísto odkazu použijí slova „skončení exekučního řízení“. Obsahově se na daném ustanovení nic nemění.

K bodu 7

Označuje se exekuční soud, protože exekuce se již nezahajuje u exekutora. Dále se označuje spisová značka exekučního soudu.

K bodu 8

Odstraňuje se odkaz na exekutora dle písm. a), protože dle nového znění se v písm. a) hovoří o exekučním soudu.

K bodu 9

Aby nedošlo k duplicitní úpravě s písm. a) se ustanovení k označení exekučního soudu odstraňuje a následující písmena se přeznačují o jedno písmeno nazpět.

K bodu 10

Legislativní změna navazující na přeznačení písmen dle bodu 9.

K bodům 11 a 12

Technické změny navazující na úpravu znění § 35b odst. 1 body 7 – 10.

K bodu 13

Za účelem hospodárnosti ustanovení zavádí automatický mechanismus spojování řízení u téhož povinného. Nebyl-li by tento postup hospodárný, může exekutor nové řízení osamostatnit.

K bodu 14

Zavádí se možnost podání exekučního návrhu elektronickou formou pomocí formuláře. Tyto elektronické návrhy povedou k odbřemenění soudů, kterým budou nově exekuční návrhy směřovat. Lze očekávat, že v důsledku toho nebude třeba zpracovávat významnou část exekuční agendy v listinné podobě (zejména od institucionálních, systémových věřitelů) a lze očekávat její urychlení a jistou míru automatizace v té části, která se netýká rozhodovací činnosti, ale jde o čistě rutinní opakované úkony, které lze strojově (softwarově) usnadnit, zpřesnit a zjednodušit. Ostatně tímto směrem (automatizace, formuláře, strojově čitelné dokumenty) vedou i návrhy novelizace ve sněmovním dokumentu 7155 ohledně dotazů exekutorů a poskytování součinnosti větších zaměstnavatelů, kde takové řešení poptává pro změnu podnikový sektor (zejména pak Svaz průmyslu a dopravy).

Zároveň je pro „běžného“ občana, resp. věřitele zachována možnost podat exekuční návrh v listinnou formou či datovou schránkou.

K bodům 15 a 16

Legislativně technické změny navazující na bod 17.

K bodu 17

Nově navržený § 39a je v podstatě jádrem nové právní úpravy. Podle staré úpravy si oprávněný sám určil exekutora, tomu podal exekuční návrh. Exekutor, po posouzení formálních náležitostí návrhu, požádal exekuční soud o pověření vedením exekuce. Exekuční soud poté pověřil tohoto exekutora vedením exekuce a nařídil její provedení.

Nově oprávněný podá exekuční návrh na exekuční soud, který určí exekutora, předá mu exekuční řízení k odstranění vad exekučního návrhu.

Návrh zavádí pravidla pro určení exekutora v exekuci na základě zásad:

- a) hospodárnosti a efektivity exekučního řízení, tj. je-li již vedena exekuce proti povinnému jiným exekutorem z obvodu krajského soudu, kde má povinný bydliště, bude tento určen exekutorem k provedení navrhované exekuce (§ 39a odst. 2 návrhu) a
- b) místní příslušnosti, tj. určuje se exekutor z obvodu krajského soudu, v němž má povinný bydliště (§ 39a odst. 3 návrhu).

Zároveň přiděluje exekuční soud exekuce jednotlivým exekutorům „*vždy postupně, podle abecedního pořadí příjmení exekutora*“ (§ 39a odst. 2 návrhu), čímž vzniká tzv. kolečko, které by mělo být zpětně rekonstruovatelné.

Fakticky tak **zakládá návrh zákona subjektivní právo věřitele (oprávněného), ale hlavně dlužníka (povinného) na zákonného exekutora.**

Při určování příslušnosti je zachována zásada perpetuatio fori, tj. pro určení místní příslušnosti exekutora jsou rozhodné okolnosti ke dni podání exekučního návrhu soudu, na pozdější změny není brán zřetel (§ 39a odst. 3 návrhu).

K bodu 18

Technická změna navazující na body 17 a 11.

K bodu 19

Technická změna navazující na bod 17.

K bodu 20

V souvislosti se zavedením povinného uvědomění na právo podat návrh na změnu exekutora dle § 44b odst. 4 dochází k odpovídajícímu doplnění povinných náležitostí vyrozumění o zahájení exekuce.

K bodu 21

Je zaváděna zcela nová koncepce změny exekutora. Zatímco podle staré úpravy byl výběr (a tedy i změna) exekutora zcela v rukou oprávněného, nová úprava přesouvá volbu exekutora do rukou soudu. Z toho důvodu bude v rukou soudu i jeho změna.

Je stanoveno několik důvodů, pro které může soud exekutora změnit. Tyto důvody jsou stanoveny taxativně.

Jednak exekutorem zaviněné průtahy v řízení a zákonná překážka.

Druhým důvodem je určení exekutora v rozporu se zákonem. Zatímco v ostatních případech není změna exekutora časově omezena, zde ji může soud provést jen během 15 dnů od pověření, z důvodů stejných jako v případě časového omezení námitky.

K bodu 22

Technická změna s ohledem na to, že exekuční návrhy se doručují soudu, nikoliv exekutorovi, je třeba, aby prováděl exekuce v pořadí, jak byl pověřen soudem, nikoliv v pořadí, jak mu byly doručovány návrhy.

K bodům 23 a 24

Legislativně technické změny navazující na posílenou roli exekučního soudu v exekučních řízeních. Jelikož se exekuční řízení bude zahajovat u exekučního soudu, navrhuje se také podávat návrhy na zřízení exekutorského zástavního práva u exekučního soudu.

K bodu 25

Zmocňovací ustanovení pro ministerstvo spravedlnosti k vydání vyhlášky stanovující formulář dle bodu 14. Předpokládá se, že obsah vyhlášky bude obdobný vyhlášce č. 191/2017 Sb., o náležitostech podání a formulářů elektronických podání v insolvenčním řízení a o změně vyhlášky č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení a kterou se provádějí některá ustanovení insolvenčního zákona, ve znění pozdějších předpisů. Z toho důvodu se zmocňuje k vydání vyhlášky ministerstvo spravedlnosti – jeho role bude obdobná jako dle § 431 písm. a) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení.

K bodu 26

V návaznosti na zmocnění Ministerstva spravedlnosti bodem 25 k vydání vzoru formuláře pro podání exekučního návrhu se zároveň stanoví, že tento formulář zpřístupní ministerstvo spravedlnosti a exekutorská komora způsobem umožňující dálkový přístup, neboť je cílem, aby se exekuční návrhy podávaly přednostně pomocí tohoto formuláře a ten proto musí být veřejnosti dobře dostupný.

K čl. II (přechodná ustanovení)

K bodu 1

Navrhuje se, aby exekuční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti předkládaného materiálu byla v zásadě dokončena podle dosavadních právních předpisů, protože vzhledem k tomu, že je nově upraveno zahájení exekučního řízení, není na místě, aby byla nová právní úprava aplikována na řízení již probíhající.

K bodu 2

Exekuce zahajované po účinnosti zákona se nebudou nabalovat na exekuce, které byly zahájeny podle staré úpravy. To znamená, že nové exekuce budou v zásadě přidělovány podle kolečka.

K bodu 3

Teprve až ve chvíli, kdy napadne nová exekuce na povinného, který má již přiděleného exekutora dle kolečka, tak se tato exekuce nabalí – tzn. dojde ke spojení.

K čl. III (účinnost)

V souvislosti se zavedením tzv. čisté teritoriality se navrhuje účinnost zákona na 1. 7. 2022, aby byl ponechán všem dotčeným stranám dostatečný prostor pro přizpůsobení se učiněným změnám.

V Praze dne 30. července 2021

Adéla Šípová, senátorka

Platné znění příslušných ustanovení zákona č. 120/2001 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 15

(1) Výkon exekutorského úřadu zaniká

- a) smrtí exekutora,
- b) prohlášením exekutora za mrtvého,
- c) odvoláním exekutora,
- d) pozbytím státního občanství České republiky,
- e) jestliže byla svéprávnost exekutora omezena,
- f) dnem právní moci rozhodnutí, kterým bylo uloženo kárné opatření odvolání z exekutorského úřadu,
- g) dnem právní moci rozhodnutí soudu, kterým byl exekutorovi uložen trest zákazu činnosti soudního exekutora nebo kterým byl exekutor odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody,
- h) uplynutím 6 kalendářních měsíců následujících po měsíci, v němž byla ministerstvu doručena žádost exekutora o ukončení výkonu exekutorského úřadu; žádost o ukončení výkonu exekutorského úřadu zašle exekutor bez zbytečného odkladu na vědomí Komoře.

(2) Ministr exekutora odvolá,

- a) jestliže byl exekutor pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s exekuční činností,
- b) jestliže exekutor nedoloží Komoře stejnopis nebo ověřenou kopii smlouvy o pojištění své odpovědnosti za újmu do 30 dnů po svém jmenování exekutorem nebo zanikne-li jeho pojištění odpovědnosti za újmu a exekutor jej do 30 dnů neobnoví,
- c) jestliže si exekutor do 3 měsíců po složení slibu bez vážných důvodů neotevře v sídle exekutorského úřadu, do kterého byl jmenován, kancelář a nebude připraven vykonávat exekuční činnost,
- d) jestliže soud na návrh ministerstva rozhodl, že exekutor vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nemůže řádně nejméně po dobu 1 roku vykonávat exekuční činnost.

(3) Výkon exekutorského úřadu se pozastavuje dnem doručení rozhodnutí o jeho odvolání.

(4) Dozví-li se Komora o důvodu pro odvolání podle odstavce 2, je povinna jej ministerstvu neprodleně oznámit.

(5) Exekutor jmenovaný do exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl, převezme spisy tohoto exekutorského úřadu a provádí dále exekuční i další činnost. Účastníky exekučního řízení o tom informuje nejpozději při prvním úkonu exekutora v řízení ~~a oprávněného poučí, že může navrhnout změnu exekutora nebo požádat o změnu exekutora.~~ Exekutor, jemuž zanikl výkon exekutorského úřadu, případně jeho zástupce, zajistí bez zbytečného odkladu předání spisů, plnění vymožených v exekuci, zajištěných věcí, exekutorských úschov a registrů, případně souvisejících dat, technických zařízení nebo nosičů dat nově jmenovanému exekutorovi a předání razítek, průkazů a pečetidel podle § 103 odst. 1; vlastnické právo exekutora, kterému zanikl výkon exekutorského úřadu, k technickým zařízením či nosičům dat tím není dotčeno. Exekutor jmenovaný do exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl, není právním nástupcem exekutora, jemuž zanikl výkon exekutorského úřadu.

(6) Podíl exekutora, jemuž zanikl výkon exekutorského úřadu, popřípadě jeho dědiců nebo odkazovníků na odměně nově jmenovaného exekutora nebo exekutora, který převzal řízení podle odstavce 7 nebo 9, se určí dohodou. Nebude-li dohoda doručena Komoře do 2 měsíců od jmenování nového exekutora, rozhodne Komora podle zásad spravedlivého uspořádání.

(7) Nebyl-li do exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl, jmenován exekutor do 1 roku od uvolnění exekutorského úřadu nebo byl-li exekutorský úřad zrušen a je-li zástupce exekutora, jemuž zanikl výkon exekutorského úřadu, exekutorem, vyzve Komora bez zbytečného odkladu poté, co uplynul 1 rok od uvolnění exekutorského úřadu nebo bez zbytečného odkladu poté, co byl exekutorský úřad zrušen, zástupce, aby Komoře do 1 měsíce sdělil, že nesouhlasí s převzetím spisů, plnění vymožených v exekuci, zajištěných věcí, exekutorských úschov a registrů, případně souvisejících dat, technických zařízení nebo nosičů dat exekutora, jemuž zanikl výkon exekutorského úřadu. Nesdělí-li zástupce nejpozději do 1 měsíce od doručení výzvy Komory, že nesouhlasí s převzetím, platí, že převzal věci podle věty první. Odstavec 5 věty první a druhá se použijí přiměřeně.

(8) Komora vyrozumí okresní soud, v jehož obvodu je sídlo exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl nebo který byl zrušen, o tom, že

a) zástupce vyslovil nesouhlas podle odstavce 7, a to do 1 měsíce od vyslovení nesouhlasu,

b) zástupce je kandidátem a do exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl, nebyl jmenován exekutor do 1 roku od uvolnění exekutorského úřadu nebo že exekutorský úřad byl zrušen, a to do 2 měsíců od uplynutí 1 roku od uvolnění exekutorského úřadu nebo do 2 měsíců od zrušení exekutorského úřadu,

c) nebylo možno postupovat podle odstavce 7, a to do 2 měsíců od uplynutí 1 roku od uvolnění exekutorského úřadu nebo do 2 měsíců od zrušení exekutorského úřadu.

(9) Předseda okresního soudu rozvrhne exekuční řízení vedená v úřadu, jehož výkon zanikl nebo který byl zrušen, rovnoměrně mezi soudní exekutory, kteří byli jmenováni do jeho obvodu; není-li do obvodu soudu jmenován žádný exekutor, předseda okresního soudu řízení rozvrhne rovnoměrně mezi soudní exekutory, kteří byli jmenováni do obvodu soudu, který má

společnou hranici s tímto obvodem a který patří do obvodu stejného krajského soudu. Na žádost poskytne zástupce předsedovi okresního soudu údaje potřebné pro rozvržení exekučních řízení. O předání exekučních řízení sepíše předseda okresního soudu, zástupce a exekutor, který řízení převzal, protokol. Odstavec 5 se použije přiměřeně.

§ 28

Exekuci vede ten exekutor, ~~kterého v exekučním návrhu označí oprávněný~~ **kterému byl soudem postoupen exekuční návrh** a který je zapsán v rejstříku zahájených exekucí. Úkony exekutora se považují za úkony exekučního soudu.

§ 29

(1) Exekutor je vyloučen z exekučního řízení, jestliže se zřetelem na jeho poměr k věci, k účastníkům exekučního řízení nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jeho nepodjatosti.

(2) Důvodem k vyloučení exekutora nejsou okolnosti, které spočívají v postupu exekutora v exekučním řízení o projednávané věci.

(3) Jakmile se exekutor dozví o skutečnosti, pro kterou je vyloučen, oznámí ji neprodleně exekučnímu soudu. V řízení může zatím učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu.

(4) Účastníci exekučního řízení mají právo vyjádřit se k osobě exekutora; o tom musí být exekutorem poučeni.

(5) Účastník je povinen námitku podjatosti exekutora uplatnit nejpozději do 8 dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno vyrozumění o zahájení exekuce; nevěděl-li v této době o důvodu vyloučení nebo vznikl-li tento důvod později, může námitku uplatnit do 8 dnů poté, co se o něm dozvěděl. Později může námitku podjatosti účastník uplatnit také tehdy, jestliže nebyl exekutorem poučen o svém právu vyjádřit se k osobě exekutora.

(6) Námitka podjatosti musí obsahovat označení exekutora a uvedení okolností, které zakládají důvod pochybnosti o jeho nepodjatosti, popřípadě údaj, kdy se o tomto důvodu účastník uplatňující námitku dozvěděl a jakými důkazy mohou být jeho tvrzení prokázána.

(7) K rozhodnutí o námitce podjatosti předloží exekutor bez odkladu věc exekučnímu soudu; v řízení může zatím učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu. To neplatí, byla-li námitka uplatněna v den skončení exekučního řízení či jeho zastavení, nebo tehdy, uplatnil-li účastník v námitce stejné okolnosti, o nichž bylo exekučním soudem již rozhodnuto, nebo je-li námitka zjevně opožděná.

(8) O vyloučení exekutora rozhoduje exekuční soud.

(9) Rozhodnutí o vyloučení exekutora se doručí oprávněnému, povinnému a exekutorovi.

(10) Proti rozhodnutí vydaném v řízení o vyloučení exekutora není přípustný opravný

prostředek.

~~(11) Jestliže bylo rozhodnuto, že exekutor je vyloučen, v exekuci pokračuje ten exekutor, kterého navrhne oprávněný a který se zapíše do rejstříku zahájených exekucí tak, že provede změnu údaje podle § 35b odst. 1 písm. b) a c); nově zaregistrovaný exekutor rozhodne příkazem k úhradě nákladů exekuce o dosud vzniklých nákladech exekuce.~~

(11) Jestliže bylo rozhodnuto, že exekutor je vyloučen, v exekuci pokračuje ten exekutor, kterého současně s rozhodnutím o vyloučení určí a pověří exekuční soud. Při určení a pověření se postupuje podle § 39a a § 43a přiměřeně, měl-li by však být určen tentýž exekutor, věc se přidělí dalšímu exekutorovi v pořadí. Nový exekutor se zapíše do rejstříku zahájených exekucí tak, že provede změnu údaje podle § 35b odst. 1 písm. b); nově zaregistrovaný exekutor rozhodne příkazem k úhradě nákladů exekuce o dosud vzniklých nákladech exekuce.

(12) O tom, zda je vyloučen koncipient, kandidát nebo jiný zaměstnanec exekutora, jakož i znalec nebo tlumočník, rozhoduje exekutor; odstavce 1 až 4, 6 a 9 se použijí přiměřeně. Proti jeho usnesení není přípustný opravný prostředek.

Exekuční řízení

§ 35

(1) Exekuční řízení se zahajuje na návrh.

(2) Exekuční řízení je zahájeno dnem, hodinou a minutou, kdy exekuční návrh došel ~~exekutorovi~~ **exekučnímu soudu. Je-li v exekučním titulu uvedeno více povinných, podává se návrh exekučnímu soudu toho povinného, proti kterému je navrhováno provedení exekuce a zároveň je v exekučním titulu uveden v pořadí nejdříve.**

(3) Exekutor může začít zjišťovat a zajišťovat majetek povinného nejdříve poté, kdy soud vydal pověření podle § 43a.

(4) Podá-li oprávněný více exekučních návrhů v téže věci, vede exekuci ten exekutor, který je v rejstříku zahájených exekucí zapsán jako první.

(5) Exekuční řízení nelze přerušit, nestanoví-li tento nebo zvláštní právní předpis¹⁰⁾ jinak. Nelze také prominout zmeškání lhůty a podat návrh na obnovu exekučního řízení.

(6) Současně s exekučním návrhem může být podán i návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání. Řízení je zahájeno dnem, kdy návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání došel ~~exekutorovi~~ **exekučnímu soudu.** Nestanoví-li se dále jinak, je k rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání příslušný exekuční soud.

Rejstřík zahájených exekucí

§ 35a

(1) Rejstřík zahájených exekucí je elektronický seznam, který provozuje a spravuje ministerstvo.

(2) Údaje do rejstříku zahájených exekucí zapisuje soud nebo exekutor způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Rejstřík zahájených exekucí je neveřejný. Ministerstvo poskytuje údaje z rejstříku zahájených exekucí pouze soudům a Komoře, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Ministerstvo je oprávněno využívat údaje z rejstříku zahájených exekucí pro výkon své působnosti. Exekutorovi poskytuje ministerstvo údaje o jím vykonávané nebo vykonané exekuční činnosti. Exekutorovi poskytuje ministerstvo údaje o jím vykonávané nebo vykonané exekuční činnosti a údaje podle § 35b odst. 1 písm. l) a m) týkající se exekuční činnosti, kterou vykonává nebo vykonával jiný exekutor.

(4) Údaje vedené v rejstříku zahájených exekucí se z tohoto rejstříku vymažou po uplynutí 25 let od data ~~uvedeného v § 35b odst. 1 písm. n)~~ **skončení exekučního řízení**.

§ 35b

(1) V rejstříku zahájených exekucí se vedou údaje v rozsahu

a) ~~označení exekutora, u kterého bylo zahájeno exekuční řízení~~ **exekučního soudu a spisovou značku exekučního soudu,**

b) ~~označení exekutora, který exekuční řízení vede nebo vedl, je-li odlišný od exekutora podle písmene a),~~

c) ~~označení exekučního řízení spisovou značkou exekutora, pod kterou je vedeno,~~

~~d) označení exekučního soudu a spisovou značku exekučního soudu,~~

e) **d)** ~~označení exekučního titulu a orgánu, který ho vydal, nebo osoby, která jej vyhotovila,~~

~~f) e)~~ **e)** ~~označení oprávněného a povinného,~~

~~g) f)~~ **f)** ~~označení povinnosti, která má být exekucí vymožena,~~

~~h) g)~~ **g)** ~~datum zahájení exekučního řízení,~~

~~i) h)~~ **h)** ~~datum, kdy nastaly skutečnosti podle § 52 odst. 3 písm. a) až c) (dále jen „doložka provedení exekuce“),~~

~~j) i)~~ **i)** ~~údaj o výši zálohy na náklady exekuce nebo zálohy na další vedení exekuce nebo o zproštění od složení zálohy na další vedení exekuce,~~

~~k) j)~~ **j)** ~~datum složení zálohy na náklady exekuce nebo zálohy na další vedení exekuce,~~

~~l) k)~~ **k)** ~~údaj o tom, že proti povinnému je vedena exekuce prodejem movitých věcí, nejde-li o exekuci podle § 67 odst. 2, a den sepsání movité věci,~~

~~m) l)~~ **l)** ~~údaj o skončení exekuce prodejem movitých věcí podle písmene l) k) nebo o tom, že exekuce je vedena po skončení odkladu exekuce podle § 54 odst. 9,~~

~~n)~~ m) datum skončení exekučního řízení.

(2) Součástí rejstříku zahájených exekucí jsou i provozní údaje o zápisu údajů podle odstavce 1. Údaje podle odstavce 1 písm. ~~b), d), i) až n)~~ a) a h) až m) zapíše do rejstříku exekutor.

(3) Údaj podle odstavce 1 písm. ~~h)~~ k) zapíše exekutor bez zbytečného odkladu po sepsání movité věci, údaj podle odstavce 1 písm. ~~m)~~ l) exekutor zapíše do 3 dnů poté, co se dozvěděl o skončení exekuce prodejem movitých věcí nebo poté, co skončil odklad exekuce podle § 54 odst. 9.

Exekuční návrh

§ 37

(1) Exekuci lze vést jen na návrh oprávněného nebo na návrh toho, kdo prokáže, že na něho přešlo nebo bylo převedeno právo z rozhodnutí podle § 36 odst. 3 a 5.

(2) Oprávněný může podat exekuční návrh podle tohoto zákona, nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul podle tohoto zákona.

(3) Oprávněný nemůže podat exekuční návrh, je-li exekučním titulem

- a) rozhodnutí o péči o nezletilé děti, není-li v odstavci 4 písm. a) stanoveno jinak,
- b) rozhodnutí ve věcech ochrany proti domácímu násilí,
- c) rozhodnutí orgánů Evropské unie, nebo
- d) cizí rozhodnutí nebo cizí rozhodčí nález, není-li v odstavci 4 písm. b) nebo c) stanoveno jinak.

(4) Oprávněný může podat exekuční návrh, má-li být exekuce vedena podle

- a) rozhodnutí o výživném na nezletilé dítě,
- b) cizího rozhodnutí,
 - 1. u něhož bylo vydáno prohlášení vykonatelnosti podle přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo mezinárodní smlouvy, nebo
 - 2. které je podle přímo použitelného předpisu Evropské unie vykonatelné, aniž je požadováno prohlášení vykonatelnosti, nebo
- c) cizího rozhodnutí nebo cizího rozhodčího nálezu, u nichž bylo rozhodnuto o uznání.

~~(5) Další řízení zahájené oprávněným proti témuž povinnému u stejného exekutora dříve, než zanikne oprávnění exekutora k vedení předechozí exekuce, se spojuje s předechozí exekucí ke společnému řízení, a to ode dne podání návrhu. V zájmu hospodárnosti řízení může exekutor věc podle věty první vyloučit k samostatnému řízení.~~

(5) Další řízení zahájené oprávněným proti témuž povinnému, jehož vedením je pověřen stejný exekutor dříve, než zanikne pověření exekutora k vedení předchozí exekuce, se spojuje s předchozí exekucí ke společnému řízení, a to ode dne, kdy je exekutorovi doručeno pověření podle § 43a. V zájmu hospodárnosti řízení může exekutor věc podle věty první vyloučit k samostatnému řízení.

(6) Jsou-li exekuční řízení proti témuž povinnému vedena u více exekutorů nebo zahájí-li další oprávněný u téhož exekutora exekuční řízení proti témuž povinnému, exekuční soud tato řízení spojí na návrh povinného ke společnému řízení,

a) je-li oprávněným osoba, jež byla věřitelem povinného v době vzniku vymáhaného dluhu, nebo její právní nástupce, a řízení již nebyla spojena podle odstavce 5,

b) je-li předmětem jednotlivých spojovaných řízení vymožení peněžitého plnění nepřevyšujícího částku podle § 202 odst. 2 občanského soudního řádu a

c) jsou-li proti povinnému vedena alespoň 2 exekuční řízení podle písmene a).

(7) V usnesení o spojení exekuční soud určí, který exekutor řízení povede. Exekutorovi, který řízení nepovede, náleží náhrada účelně vynaložených hotových výdajů, o níž soud rozhodne v usnesení o spojení. V zájmu hospodárnosti však exekuční soud řízení nespojí, vyžaduje-li to stav těchto řízení nebo se tato řízení ke spojení zjevně nehodí.

§ 38

(1) ~~V exekučním návrhu musí být označen exekutor, který má exekuci vést, s uvedením jeho sídla. Z návrhu musí být dále patrné, kdo ho činí, které věci se týká a co sleduje, a musí být podepsán a datován. Exekuční návrh se podává na elektronickém formuláři prostřednictvím k tomu určeného informačního systému veřejné správy, který umožňuje prokázání totožnosti toho, kdo úkon činí, s využitím elektronické identifikace, autorizaci úkonu tím, kdo úkon činí, a zpětné prokázání projevu vůle toho, kdo úkon činí; návrh podaný prostřednictvím tohoto informačního systému se považuje za podepsaný. Správcem tohoto informačního systému je ministerstvo. Exekuční návrh je možné podat i prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, případně v listinné podobě. Návrh musí obsahovat označení exekučního soudu a musí z něj být patrné, kdo ho činí, které věci se týká a co sleduje, a musí být podepsán a datován.~~ Kromě toho musí exekuční návrh obsahovat jméno, popřípadě jména, a příjmení účastníků, místo jejich trvalého pobytu^{7b)}, popřípadě místo pobytu na území České republiky podle druhu pobytu cizince^{7d)},^{7e)}, a popřípadě rodné číslo nebo datum narození účastníků, nebo obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo, přesné označení exekučního titulu, uvedení povinnosti, která má být exekucí vymožena, a údaj o tom, zda, popřípadě v jakém rozsahu povinný vymáhanou povinnost splnil, popřípadě označení důkazů, kterých se oprávněný dovolává.

(2) K exekučnímu návrhu je třeba připojit originál nebo úředně ověřenou kopii exekučního titulu opatřeného potvrzením o jeho vykonatelnosti nebo stejnopis notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti, a případně rozhodnutí o prohlášení vykonatelnosti, rozhodnutí o uznání nebo osvědčení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie.

§ 39

(1) Neobsahuje-li exekuční návrh nebo návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání všechny stanovené náležitosti nebo je nesrozumitelný anebo neurčitý, vyzve exekutor oprávněného, aby návrh opravil nebo doplnil, určí mu lhůtu a poučí ho o tom, jak je třeba opravu nebo doplnění provést; exekutor vyzve oprávněného k opravení nebo doplnění návrhu nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy ~~mu došel exekuční návrh nebo návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání~~ **mu byl postoupen exekuční návrh nebo návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání podle § 39a odst. 1.**

(2) Není-li v určené lhůtě návrh řádně opraven nebo doplněn a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat nebo není-li přiložen exekuční titul, exekutor usnesením exekuční návrh, případně i návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání odmítne. O těchto následcích musí být oprávněný poučen.

(3) Jestliže nejsou splněny všechny zákonem stanovené předpoklady pro vedení exekuce a exekuční návrh nebude odmítnut, exekutor exekuční návrh usnesením nejpozději ~~ve lhůtě podle § 43a odst. 1~~ **do 15 dnů od jeho postoupení podle § 39a odst. 1** zamítne.

(4) Jsou-li splněny předpoklady pro zastavení řízení stanovené zákonem, exekutor exekuční řízení usnesením zastaví.

(5) Byl-li současně s exekučním návrhem podán i návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání, exekutor rozhodne o zamítnutí exekučního návrhu nebo o zastavení exekučního řízení pouze na základě pokynu soudu podle § 43a odst. 6.

§ 39a

(1) Exekuční soud určí **ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení exekučního návrhu exekutora, kterému exekuční návrh spolu se všemi přílohami, případně též s návrhem na zproštění od složení zálohy na náklady exekuce, je-li přiložen, postoupí. Pro určení exekutora je rozhodný stav v okamžiku doručení exekučního návrhu.**

(2) Pokud je k okamžiku zahájení exekučního řízení proti povinnému již vedeno exekuční řízení, určí exekuční soud k provedení exekuce téhož exekutora, který již řízení proti povinnému vede. Vede-li proti povinnému exekuční řízení více exekutorů, určí kteréhokoliv z nich, při výběru přihlíží zejména k hospodárnosti a efektivitě řízení.

(3) Nepostupuje-li exekuční soud podle odstavce 2, určí k vedení exekuce exekutora ze seznamu exekutorů, jejichž sídlo exekutorského úřadu je v obvodu krajského soudu, ve kterém je sídlo exekučního soudu. Exekuční soud přiděluje exekutorům na tomto seznamu věci vždy postupně, podle abecedního pořadí příjmení exekutora.

(4) Je-li v exekučním titulu uvedeno více povinných, proti kterým je podáván exekuční návrh, určí exekuční soud exekutora podle povinného, který je na titulu uveden jako první v pořadí; v zájmu hospodárnosti a efektivitě řízení může soud některé věci vyloučit k samostatnému řízení a určit pro ně exekutora samostatně.

§ 43a

(1) Exekutor, kterému ~~došel~~ **byl postoupen** exekuční návrh, požádá exekuční soud

nejpozději do 15 dnů ode dne doručení návrhu o pověření a nařízení exekuce (dále jen „pověření“). Neobsahuje-li exekuční návrh, případně návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání všechny náležitosti nebo je nesrozumitelný nebo neurčitý, běží tato lhůta až ode dne doručení opraveného nebo doplněného návrhu, popřípadě exekučního titulu exekutorovi. Doručením žádosti o pověření soudu se do rejstříku zahájených exekucí elektronicky zapíše údaje podle § 35b odst. 1 písm. ~~a), e) a e) až h)~~ **b) až g)**.

(2) V žádosti o pověření musí být označen exekutor, který žádost podle odstavce 1 podal, s uvedením jeho sídla. Žádost musí být datována a musí dále zejména obsahovat jméno, popřípadě jména, příjmení a bydliště účastníků nebo obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo a přesné označení exekučního titulu. Součástí žádosti o pověření jsou i údaje podle § 35b odst. 1 písm. ~~a), e) a e) až h)~~ **b) až g)**. Společně se žádostí exekutor soudu zašle exekuční návrh, případně návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání a všechny listiny, které k návrhu připojí. Žádost včetně všech listin, které se soudu zasílají společně s ní, musí být podána na elektronickém formuláři prostřednictvím veřejné datové sítě a elektronické aplikace určené k podání takové žádosti; není-li to technicky možné, mohou být žádost i listiny zaslány prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, případně v listinné podobě.

(3) Soud vydá pověření do 15 dnů, jestliže jsou splněny všechny zákonem stanovené předpoklady. Byl-li soudu s žádostí o pověření zaslán návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání, vydá soud pověření poté, kdy rozhodl o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání. O prohlášení vykonatelnosti nebo o uznání rozhodne exekuční soud bez jednání. Usnesení či rozsudek o prohlášení vykonatelnosti nebo o uznání musí být odůvodněný.

(4) Pověření obsahuje

- a) označení exekučního soudu,
- b) označení exekutora,
- c) označení exekučního titulu a orgánu, který ho vydal, nebo osoby, která jej vyhotovila,
- d) označení oprávněného a povinného,
- e) označení povinnosti, která má být exekucí vymožena, včetně povinnosti k úhradě nákladů oprávněného a nákladů exekuce,
- f) podpis a datum.

(5) Pověření není soudním rozhodnutím a nedoručuje se účastníkům řízení.

(6) Jestliže nejsou splněny všechny zákonem stanovené předpoklady pro vedení exekuce, soud udělí exekutorovi pokyn, aby exekuční návrh částečně nebo úplně odmítl nebo zamítl nebo aby exekuční řízení zastavil. Tímto pokynem je exekutor vázán.

(7) Spolu s pověřením nebo pokynem podle odstavce 6 doručí exekuční soud exekutorovi rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání. Exekutor doručí rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání účastníkům spolu s vyzněním o zahájení exekuce, případně, nebylo-li mu vydáno pověření, s rozhodnutím o odmítnutí nebo zamítnutí exekučního návrhu nebo o zastavení exekučního řízení.

§ 44

(1) Nejpozději do 15 dnů ode dne doručení pověření podle § 43a odst. 3 zašle exekutor oprávněnému vyzoomění o zahájení exekuce. Povinnému zašle exekutor vyzoomění nejpozději s prvním exekučním příkazem, který mu v exekučním řízení doručuje; spolu s vyzooměním zašle exekutor povinnému exekuční návrh, kopii exekučního titulu a výzvu podle § 46 odst. 6, případně kopii rozhodnutí o prohlášení vykonatelnosti, rozhodnutí o uznání nebo osvědčení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, které tvoří přílohu exekučního návrhu. Orgánům pověřeným vedením veřejných rejstříků, do kterých se zapisují právnické osoby, případně dalším orgánům či osobám se vyzoomění zašle, jen je-li to potřebné pro vedení exekuce. Je-li v katastru nemovitostí zapsáno vlastnické právo povinného a nejde-li o povinného uvedeného v § 44a odst. 5 nebo o povinného podle odstavce 4, rozhodl-li exekutor o tom, že se zákaz podle § 44a odst. 1 nevztahuje na nemovitou věc v jeho vlastnictví, vyzoomění se zašle katastrálnímu úřadu, v jehož územním obvodu má sídlo soudní exekutor, který vyzoomění o zahájení exekuce zasílá. Vyzoomění není rozhodnutím.

(2) Vyzoomění se doručí povinnému do vlastních rukou.

(3) Vyzoomění obsahuje

- a) označení exekučního soudu,
- b) označení exekutora, který vede exekuční řízení,
- c) označení exekučního řízení spisovou značkou, pod kterou je vedeno,
- d) označení exekučního titulu a orgánu, který ho vydal, nebo osoby, která jej vyhotovila,
- e) označení oprávněného a povinného,
- f) označení povinnosti, která má být exekucí vymožena, včetně povinnosti k úhradě nákladů oprávněného a nákladů exekuce,
- g) podpis a datum,
- h) poučení podle § 29 odst. 5, § 37 odst. 5 a 6, § 44a odst. 1, **§ 44b odst. 4**, § 54, § 55 odst. 1 a 2 a § 87 odst. 1 a 2, poučení o podmínkách doručování podle § 56a a §56b, a případně poučení o možnosti podat návrh na zastavení exekuce z důvodu, ze kterého lze odepřít výkon rozhodnutí podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, a další informace týkající se exekučního řízení a postupu v tomto řízení.

(4) Je-li vymáhaná povinnost v hrubém nepoměru k majetku povinného, na který by se vztahoval zákaz podle § 44a odst. 1, může exekutor před zasláním vyzoomění oprávněnému rozhodnout, že se zákaz podle § 44a odst. 1 vztahuje pouze na část majetku přiměřenou vymáhané povinnosti. Toto rozhodnutí zašle spolu s vyzooměním oprávněnému a povinnému.

§ 44b

Změna exekutora

(1) Exekuční soud může změnit exekutora, pokud

- a) jeho vinou vznikají v řízení závažné průtahy, nebo mu v činnosti brání překážka, kterou nelze bez nepřiměřených nákladů či průtahů odstranit jinak, nebo
- b) vyjde najevo, že byl exekutor určen v rozporu s tímto zákonem.

(2) Změnit exekutora z důvodu podle odstavce 1 písm. b) může soud pouze

- a) na návrh povinného podaný do 15 dnů ode dne, kdy bylo povinnému doručeno vyrozumění o zahájení exekuce,
- b) na návrh oprávněného podaný do 15 dnů ode dne, kdy bylo oprávněnému doručeno vyrozumění o zahájení exekuce,
- c) do 15 dnů ode dne vydání pověření vedením exekuce v ostatních případech.

(3) Návrh na změnu exekutora může podat účastník řízení a exekutor. Návrh musí vedle obecných náležitostí obsahovat označení exekutora a uvedení okolností, ze kterých navrhovatel dovozuje důvody ke změně exekutora. Soud může změnit exekutora i bez návrhu.

(4) O právu podat návrh na změnu exekutora musí být účastník poučen. Nebyl-li účastník poučen o právu návrh podat, exekuční soud na návrh tohoto účastníka změni exekutora i po uplynutí lhůty podle odstavce 2. Byl-li účastník poučen dodatečně, exekuční soud na návrh tohoto změni exekutora z důvodu podle odstavce 1 písm. b) do 15 dnů od dne, kdy bylo doručeno dodatečné poučení.

(5) Účinky původního exekučního návrhu zůstávají při změně exekutora zachovány, platnost úkonů učiněných původním exekutorem není dotčena.

(6) Rozhodnutí o změně exekutora se doručí účastníkům exekučního řízení a původnímu i novému exekutorovi. Odvolání proti rozhodnutí o změně exekutora nemá odkladný účinek.

(7) V exekuci pokračuje ten exekutor, kterého určí a pověří soud. Při určení a pověření se podle § 39a a § 43a přiměřeně, měl-li by však být určen tentýž exekutor, věc se přidělí dalšímu exekutorovi v pořadí. Nový exekutor provede změnu údaje podle § 35b odst. 1 písm. b) a rozhodne příkazem k úhradě nákladů exekuce o dosud vzniklých nákladech exekuce. Odměna exekutora, který exekuci dosud vedl, se určí tak, jako by došlo k zastavení exekuce.

§ 46

(1) Exekutor postupuje v exekuci rychle a účelně; při tom dbá ochrany práv účastníků řízení i třetích osob dotčených jeho postupem.

(2) Exekutor činí i bez návrhu úkony směřující k vedení exekuce. Exekutor vede exekuci až do vymožení pohledávky a jejího příslušenství nebo vynucení jiné vymáhané povinnosti, nákladů exekuce a nákladů oprávněného; tím bude exekuce provedena. Úkony a rozhodnutí exekutora a exekučního soudu jsou evidovány v exekučním spise, který vede exekutor v listinné nebo v elektronické podobě.

(3) Exekutor je povinen vést exekuce v pořadí, v jakém ~~mu byly doručeny exekuční návrhy~~ **byl provedením exekuce pověřen.**

(4) Peněžité plnění na vymáhanou povinnost se hradí exekutorovi nebo oprávněnému. Nedohodnou-li se exekutor a oprávněný jinak, exekutor po uplynutí lhůty podle odstavce 6 zajistí po odpočtu nákladů exekuce výplatu celé vymožené pohledávky oprávněnému do 30 dnů od doby, kdy peněžité plnění obdržel. Vymožené částečné plnění exekutor vyplatí po odpočtu nákladů exekuce oprávněnému, nedohodl-li se s ním na jiné lhůtě či jiné částce, ve stejné lhůtě v případě, kdy toto nevyplacené částečné plnění převyšuje částku 1 000 Kč. Ze zvláštního účtu podle odstavce 5 vyplatí exekutor peněžní prostředky z vymoženého plnění s úrokem, pokud přirostl, za dobu ode dne připsání vymožených peněžních prostředků na zvláštní účet podle odstavce 5 do dne předcházejícího dni jejich odepsání ze zvláštního účtu. Za vymožené plnění se považuje plnění

a) získané prováděním exekuce způsobem podle § 59 odst. 1,

b) získané provedením exekuce podle odstavce 6, nebo

c) hrazené na vymáhanou povinnost od doručení vyrozumění o zahájení exekuce povinnému do skončení exekuce, nebylo-li získáno podle písmene a) nebo b).

(5) Exekutor je povinen vymožené peněžité plnění, zálohy na náklady exekuce, zálohy podle § 55 odst. 8 a zaplacené jistoty vést odděleně od vlastních prostředků na zvláštním účtu³¹⁾ u banky, pobočky zahraniční banky nebo spořitelního a úvěrního družstva v České republice. Exekutor oznámí bez zbytečného odkladu ministerstvu a Komoře číslo tohoto účtu a peněžní ústav, u kterého je veden. Jde-li o bezhotovostní převod, peněžité plnění na vymáhanou povinnost, zálohy na náklady exekuce, zálohy podle § 55 odst. 8 a jistoty se exekutorovi hradí na zvláštní účet.

(6) Exekutor zašle povinnému společně s vyrozuměním výzvu ke splnění vymáhané povinnosti, v níž vyčíslí vymáhaný nárok a zálohu na snížené náklady exekuce^{16b)} a náklady oprávněného. Zároveň povinného poučí, že splní-li ve lhůtě 30 dnů od doručení této výzvy vymáhaný nárok a uhradí zálohu, vydá exekutor neprodleně příkaz k úhradě nákladů exekuce, a uvede informace týkající se postupu v exekučním řízení. Právní mocí příkazu k úhradě nákladů exekuce bude exekuce provedena. Splněním vymáhaného nároku a uhrazením zálohy zaniká zákaz podle § 44a odst. 1 a podle § 47 odst. 6. Jinak exekutor provede exekuci.

(7) Je-li exekuční řízení podle zvláštního právního předpisu přerušeno^{16c)} nebo zvláštní právní předpis stanoví, že exekuci nelze provést^{16d)}, exekutor nečiní žádné úkony, jimiž se provádí exekuce, pokud zákon nestanoví jinak. Insolvenčnímu správci nebo v rámci likvidace pozůstalosti do likvidační podstaty exekutor vydá vymožené plnění bezodkladně po právní moci usnesení, kterým rozhodne po odpočtu nákladů exekuce o vydání vymoženého plnění insolvenčnímu správci nebo do likvidační podstaty; toto usnesení exekutor vydá bez

zbytečného odkladu po rozhodnutí o úpadku nebo po nabytí právní moci rozhodnutí o nařízení likvidace pozůstalosti.

(8) Po skončení exekuce podle odstavců 2 a 6 a § 55 zašle exekutor oznámení o skončení exekuce všem orgánům a osobám, které ve svých evidencích (seznamech) vedou poznámku o probíhající exekuci anebo kterým byla v exekuci uložena nějaká povinnost; oznámení není rozhodnutím. V oznámení označí také exekuční příkazy, jejichž účinky skončením exekuce podle § 47 odst. 7 zanikly. Na žádost zašle toto oznámení neprodleně rovněž účastníkům řízení. Na žádost zašle exekutor oprávněnému, který je orgánem sociálního zabezpečení, neprodleně oznámení o dni, ve kterém zanikla vymáhaná povinnost.

§ 73a

(1) Exekuční řízení ke zřízení exekutorského zástavního práva na nemovitých věcech povinného k zajištění pohledávky oprávněného se zahajuje na návrh. Exekuční návrh na zřízení exekutorského zástavního práva podává ~~exekutorovi~~ **exekučnímu soudu** oprávněný.

(2) Týká-li se návrh na zřízení exekutorského zástavního práva nemovité věci, která je předmětem evidence v katastru nemovitostí, ~~exekutor~~ **exekuční soud** o jeho podání vyrozumí příslušný katastrální úřad. Exekuční příkaz ke zřízení exekutorského zástavního práva má účinky i proti osobám, které nabyly nemovitou věc po zápisu poznámky informující o podání návrhu na zřízení exekutorského zástavního práva.

(3) S vyrozuměním o zahájení exekuce ke zřízení exekutorského zástavního práva se povinnému nezasílá výzva podle § 46 odst. 6. Vyrozumění o zahájení exekuce ke zřízení exekutorského zástavního práva obsahuje namísto poučení podle § 37 odst. 5 a 6, § 44a odst. 1, § 54, § 87 odst. 2 poučení podle odstavců 10 a 11. Ustanovení § 35 odst. 6, § 35b odst. 1 písm. i) až m), § 37 odst. 5 až 7, § 43a odst. 3 věty druhé až čtvrté, § 44 odst. 1 věty čtvrté, § 44a, § 44c, § 47 odst. 6, § 50, § 54, § 55 odst. 6 až 12, § 58 až 72 se nepoužijí.

(4) Třetí osoby v rámci součinnosti sdělí exekutorovi údaje potřebné k vedení exekuce ke zřízení exekutorského zástavního práva. Návrh na odklad nelze podat.

(5) Výrok exekučního příkazu ke zřízení exekutorského zástavního práva musí rovněž obsahovat označení nemovité věci, k níž má být zřízeno exekutorské zástavní právo, případně spoluvlastnického podílu na ní, označení zástavního věřitele údaji, které se zapisují do katastru nemovitostí, označení zajištěné pohledávky a údaj o dni, který je rozhodný pro pořadí exekutorského zástavního práva.

(6) Pro pořadí exekutorského zástavního práva k nemovité věci je rozhodující den, v němž ~~exekutorovi~~ **exekučnímu soudu** došel exekuční návrh na zřízení exekutorského zástavního práva; došlo-li ve stejný den ~~exekutorovi~~ **exekučnímu soudu** více exekučních návrhů, mají zástavní práva stejné pořadí. Bylo-li však pro vymáhanou pohledávku již dříve zřízeno zákonné nebo smluvní zástavní právo, řídí se pořadí exekutorského zástavního práva pořadím tohoto zástavního práva. Jde-li o pohledávku náhrady škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo pohledávku z bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, byla-li nemovitá věc zajištěna v trestním řízení o tomto trestném činu a byl-li exekuční návrh ke zřízení exekutorského zástavního práva podán v době, kdy zajištění podle trestního řádu trvá, je pro pořadí exekutorského zástavního práva rozhodující den právní moci rozhodnutí o zajištění nemovité věci podle trestního řádu.

(7) Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na exekuci ke zřízení exekutorského zástavního práva na nemovitých věcech přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitých věcech.

(8) Oprávněný nemá právo na náhradu nákladů. Náklady exekuce hradí exekutorovi oprávněný. Exekutor nevydá exekuční příkaz ke zřízení exekutorského zástavního práva a exekuci zastaví, neuhradí-li oprávněný náklady exekuce podle příkazu k úhradě nákladů exekuce, který se doručuje pouze oprávněnému.

(9) Oprávnění k vedení exekuce exekutorovi zaniká provedením exekuce ke zřízení exekutorského zástavního práva.

(10) Exekuce ke zřízení exekutorského zástavního práva je provedena právní mocí exekučního příkazu. Provedením exekuce exekutorské zástavní právo nezaniká.

(11) Po provedení exekuce může být podán návrh na zastavení pouze k soudu.

(12) Exekutorské zástavní právo k nemovité věci, která je předmětem evidence v katastru nemovitostí, se do katastru nemovitostí zapíše na návrh oprávněného na základě exekučního příkazu, kterým bylo exekutorské zástavní právo zřízeno.

§ 131

(1) Ministerstvo se zmocňuje, aby stanovilo vyhláškou

a) výši a způsob určení odměny exekutora, hotových výdajů, náhrady za doručení písemností a náhrady za ztrátu času, včetně přiměřené výše zálohy,

b) paušální výši náhrady nákladů účastníka řízení pro účely rozhodování o nákladech v případech podle § 89a,

c) výši a způsob určení odměny správců závodu a náhrady jejich hotových výdajů a výši a způsob určení odměny správců nemovité věci a náhrady jejich hotových výdajů,

d) výši a způsob určení paušálně stanovené náhrady nákladů plátce mzdy nebo jiného příjmu,

e) podmínky pojištění odpovědnosti za újmy způsobené exekutorem činností dle tohoto zákona, f) postup pro zápis a výmaz údajů a uchovávání vymazaných údajů v centrální evidenci exekucí a pro její vedení, provoz a správu,

g) postupy při výkonu exekuční a další činnosti k provedení hlavy třetí až osmé tohoto zákona, náležitosti a vzor formuláře žádosti exekutora určené plátcí mzdy o sdělení údajů, náležitosti a vzor formuláře sdělení požadovaných údajů plátcem mzdy exekutorovi podle § 34 odst. 4, včetně formátu a struktury datových souborů, **náležitosti a vzor formuláře pro podání exekučního návrhu** a náležitosti formuláře potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech.

(2) Formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech **a formulář pro podání exekučního návrhu** uveřejní ministerstvo a Komora způsobem umožňujícím dálkový přístup; tato služba není zpoplatněna.